

SEMANTIC REALITY

GILLETTENARRATIVE.COM

FERDINANDO FREGA

SZEMANTIKAI VALÓSÁG

A Gillettenarrative üdvözl. Még nem tudod, milyen szerencsés vagy – mindjárt kapsz valamit, és senki sem kért érte cserébe semmit. Most belépsz a világomba, olyan közel, hogy megérintheted a pengét. De én nem pengét árulok. Az egyedül az anyámé. Amikor ennek vége, nem leszel ugyanaz. Már a következőt fogod keresni. Egyelőre kezd itt. Szánj rá egy pillanatot.

A webes robotok két oldalon HTTP 429-es hibákba ütköztek, ami azt jelezte, hogy a kérések túllépték a megengedett határt. A hibák önmagukban nem magyarázták meg a tevékenység forrását és mértékét. Okot láttam bennük arra, hogy megálljak, és átgondoljam a közzététel ütemét.

Két PDF különösen felkeltette a kíváncsiságot és a figyelmet: a GILLETTE DEPRESSION és a GILLETTE WAS MY FATHER. Amikor újraolvastam őket, megértettem, miért. A korpusz egyre nőtt, és elérte a 4500 linket. Ez a két szöveg közvetlenül szólt az emberekhez, és megérintette azt a személyes becsületkódexet, amelyet mindenki magában hord: önmagunk rejtett részeit, amelyeket mások néha tisztábban olvasnak, mint mi magunk.

Úgy tűnt, a világ többi része vett tőlük valamit. Olaszország kívül maradt a folyamaton, az IP-hozzáférés és az olasz nyelvű fordítások korlátozásával.

Az e-mailek tovább érkeztek, és mindegyikre válaszoltam. A levelezést átszótta a kíváncsiság. Leginkább két New York-i üzenet ragadott meg. Azt kérdezték, értem-e, milyen lehetséges következményekkel jár szemantikai területet elfoglalni: azt a teret, amelyben egy márka jelentést nyer, és amelyben ez a jelentés megkérdőjelezhető. Milyen hatással lehet ez idővel a vállalati márkákra és a narratíváikra?

Kérdéseik a részvényárfolyamokat, a piaci kapitalizációt és a tágabb pénzügyi folyamatokat érintették. De én csak az utolsó vagyok az írnokok közül. Nem

tudtam, hogyan nézzek szembe ezekkel a kérdésekkel, ezért szakemberekhez és szakosodott cégekhez irányítottam a feladókat. Ők mégis kitartottak, mert kíváncsiak voltak a nézőpontomra.

Olyanok voltak, mint apró földrengések. Nem tudtam eldönteni, valami jelentőset jeleznek-e, vagy csak elszigetelt levélváltások. Megmutatták, hogy egyes olvasókat olyan kérdések is érdekelnek, amelyek messze túlmutatnak egy PDF elolvasásán. A márkákra vagy a piacokra gyakorolt hatást nem bizonyítottak.

Véleményt mondani egyre kényelmetlenebbnek és kockázatosabbnak éreztem. Tudtam, hogy a piacok a zajból is táplálkoznak, és nem állt szándékomban növelni. Egyes levelezőtársaim láthatóan rendkívül jól értettek ezekhez a témákhoz. Bizonyos kérdések gondosan megfogalmazottnak tűntek, szinte mintha a válaszokat már ismernék, és csak azt akarnák felmérni, mennyit értek belőlük. Továbbra is máshová irányítottam őket.

Soha nem gondoltam volna, hogy ilyen helyzetbe kerülök. Mégis megláttam egy lehetőséget: ha egy márkának házon belül kidolgozott vagy ügynökségtől rendelt narratívája van, az olvasók által életszerűnek érzett tanúságtétel megingathatja ezt a narratívát.

Olyan ez, mint amikor egy feleség rajtakapja a férjét, amint a szeretőjével telefonál. Hirtelen az ismerős történet már nem elég. Egy mítosz összeomlik. Egy eszmény elveszíti a bizonyosságát. Vagy talán egyszerűen először válik elérhetővé az események egy másik változata.

Talán ez történt. Talán csak egy lehetőség volt.

Közben a tűz közepén találtam magam, és mindenütt friss vizet kerestem: valamit, ami kitisztítja az elmémet, és lehűti a gondolataimat.

Ferdinando